

Az első magyar űrhajós Oroszlányban

Feledhetetlen nyolc nap az űrben — „Gólyahír” Magyarai Bélától

Az Oroszlányi Szénbányák XXI-es aknájának „József, Attila” szocialista brigádja meghívására vasárnap Oroszlányba látogatott Farkas Bertalan alezredes, az első magyar űrhajós.

Az Oroszlányi Szénbányák XXI-es aknájának „József, Attila” szocialista brigádja meghívására vasárnap Oroszlányba látogatott Farkas Bertalan alezredes, az első magyar űrhajós.

Már jóval tíz óra előtt zsúfolásig megtelt a művelődési ház színházterme. A város apraja-nagyja látni, hallani akarta Farkas Bertalan. Ott voltak a város és a bányavállalat politikai és gazdasági vezetői. Tapsorkán köszöntötte a kedves vendéget.

Farkas Bertalan köszönetet mondott azért a sok gratulációért, amit a bányászvárosból kaptak, s egyben bejelentette, hogy Magyarai Béla kiképzett űrhajós örvendéses családi esemény miatt nem tudott eljönni, pénteken kislányuk született. A „gólyahírt” lelkes ováció fogadta.

Az alezredes életútjáról beszélt, arról a pályáról, amelynek csúcса az űrbeli utazás. Elmondta, a legmerészebb álmaiban sem gondolt arra, hogy valaha pilóta lesz. A középiskolában egyik társa rábeszélésére jelentkezett repülőnek. Felvették. Több évi tanulás, felkészülés után első osztályú vadászpilóta lett. Pápa felé haladtában sokszor repült Oroszlány felett. A város víztornya és a hűtő kitérő tájékozódási pont.

A bányászok átadják ajándékukat és gratulálnak a sikeres űrutazáshoz

Farkas Bertalan dedikál egy ifjú tisztelőnek

Erzéklelesen ecsetelte, miként került a „kiválasztottak” az űrhajósjelöltek közé Magyarai Bélával együtt. Visszafojtott lélegzettel hallgattuk a Csillagvárosban töltött két esztendőről szóló beszámolót. Iszonyatosan nehéz két év volt. Az inkvizíció sem lehetett gyötrelmesebb, mint némelyik gyakorlat. Farkas Bertalan nem restellte megvallani: bizony néha úgy érezte, képtelen az óriási megterhelést tovább elviselni. Mégis folytatta!

Lebilincselően beszélt az űrhajós a fellövésről és a nyolc napig tartó űrutazásról. (Akkorra már természetes volt számára, hogy 175 cm magassága helyett 105 cm-re görnyedve kell hosszú időt eltöltenie.) Valerij Kubaszov parancsnokkal fölkészültek az indulásra. A start pillanatában óriási detonációt, majd vibrációt éreztek. A III fokozat leválása után beállt a súlytalanság állapota, Farkas Bertalan szerint csodálatos érzés. A nyolc nap — rengeteg munkával — rendkívül gyorsan eltelt.

A visszatérésről szólva űrhajósunk elmondta: úgy rémlett, belezuhannak Afrikába. Bekapcsolták a fékező rakétákat a 26 240 km-ről 180—200 m/secundumra csökkent a sebességük. Kinyílt a fékernyő, óriási ütést éreztek a kabinon, s kigyúlt egy felirat: „Minden rendben!” Bajkonúrban érték földet.

— A parányi kabinban alulra kerültem, s rám zuhant a parancsnok, mozdulni sem tudtunk. Félelmetes volt — emlékezett Farkas Bertalan. — De nem tartott sokáig, negyedórán belül ránk találtak. Kíségettek minket, s mi, ismét érezve a gravitációt, támolyogva elindultunk a Földön.

Az élménybeszámolót követően a „József Attila” brigád vezetője, Ondó József, a brigádtagok által készített ajándékokat adta át az űrhajósoknak. Varga Albert, a vállalat igazgatója pedig bányászlámpát ajándékozott mind Farkas Bertalannak, mind Magyarai Bélának.

Farkas Bertalan rengeteg autogrammot adott, majd munkasikerket, boldogságot, jó szerencsét, kívánt a bányászoknak. Sajnálta, hogy más jellegű feladatai miatt többé nem repülhet vadászpilótaként, s így Oroszlány fentről már nem jelent számára tájékozódási pontot. De a bányászok tettei, lent a mélyben — igen!